

# พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยสิบสี่

คนรุ่นสุดท้าย: การเปิดเผยความสำเร็จตามคำพยากรณ์ของเอเสเคียลและการประทับตรา  
144,000 คน

Jeff Pippenger  
2024-03-03

ชนชั่วอายุที่เป็นพยานถึงการมาถึงของวิบัติประการที่สาม เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือชนชั่วอายุสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์โลก ข้อพระคัมภีร์จากเอเสเคียลซึ่งยืนยันความจริงนี้ พวกมิลเลอไรต์เข้าใจว่าเกี่ยวข้องโดยตรงกับอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน และด้วยเหตุนี้จึงเกี่ยวข้องกับฮาบากุก บทที่สองด้วย ในประวัติศาสตร์นั้น นิมิตแห่งฮาบากุก บทที่สอง ซึ่งจะ “ไม่ล่าช้าอีกต่อไป” และซึ่งสำเร็จครบถ้วนเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นภาพล่องหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในสหรัฐอเมริกา แต่คำพยากรณ์ของเอเสเคียลเกี่ยวกับนิมิตซึ่งจะไม่ถูกยึดออกไปอีกนั้น ได้สำเร็จครบถ้วนอย่างสมบูรณ์ในประวัติศาสตร์ของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการมาถึงของวิบัติประการที่สาม เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

และพระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุภาพชนนี้ที่พวกเจ้ามีอยู่ในแผ่นดินอิสราเอล ซึ่งกล่าวว่า ‘วันเวลาทั้งหลายยืดยาวออกไป และนิมิตทุกอย่างก็ลึ้มเหลว’ นั่นคืออะไร? เพราะฉะนั้นจงบอกพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า เราจะให้สุภาพชนนี้ยุติลง และเขาทั้งหลายจะไม่ใช้มันเป็นสุภาพชนในอิสราเอลอีกต่อไป แต่เจ้าจงกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘วันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว และนิมิตทุกอย่างก็จะสัมฤทธิ์ผล’ เพราะจะไม่มีนิมิตดวงอีกต่อไป หรือการทำนายที่ประจบสอพลอภายในวงศวานอิสราเอล เพราะเราคือพระยาห์เวห์ เราจะกล่าว และพระวณะที่เราจะกล่าวนั้นจะเป็นจริง จะไม่ยืดยาวออกไปอีกต่อไป เพราะในวันเวลาของพวกเขาเอง โอ วงศวานที่กบฏอยู่ เราจะกล่าวพระวณะนั้น และจะกระทำให้สำเร็จ” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ และพระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีก ตรัสว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด คนเหล่านั้นในวงศวานอิสราเอลกล่าวว่า ‘นิมิตที่เขาเห็นนั้นเป็นเรื่องของวันเวลาที่มาถึงอีกนาน และเขาพยากรณ์ถึงกาลเวลาที่อยู่ห่างไกลออกไป’ เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่พวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า จะไม่มีถ้อยคำใดของเราที่จะถูกยึดเวลาออกไปอีกต่อไป แต่ถ้อยคำที่เราได้กล่าวแล้วนั้นจะสำเร็จ” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ เอเสเคียล 12:21-28

บรรดาผู้เผยพระวณะทั้งหลายล้วนกล่าวถึงยุคสุดท้าย และ “นิมิตอันไร้สาระ” กับ “การทำนายอันประจบประแจง” “ภายในวงศวานอิสราเอล” นั้น ก็คือฝนชุกปลายฤดูปลอม เป็นข่าวสารเรื่อง “สันติภาพและความปลอดภัย” ซึ่งโต้แย้งว่า “นิมิตที่เขาเห็นนั้นเป็นเรื่องของวันข้างหน้าอีกมาก และเขาพยากรณ์ถึงกาลเวลาที่อยู่ห่างไกลออกไป” นี่คือ “การโต้แย้ง” ในพระธรรมฮาบากุก เพราะบรรดาผู้ที่เสนอ “นิมิตอันไร้สาระ” นั้นโต้แย้งต่อ “นิมิตที่เขาเห็น” พวกเขาอ้างว่า “นิมิตที่เขาเห็นนั้นเป็นเรื่องของวันข้างหน้าอีกมาก และเขาพยากรณ์ถึงกาลเวลาที่อยู่ห่างไกลออกไป” บรรดาผู้สื่อสารของข่าวสารสันติภาพและความปลอดภัยอ้างว่า “วันเวลาถูกยึดออกไป และนิมิตทุกอย่างก็ลึ้มเหลว” อย่างไรก็ตาม ที่สุดแล้ว เขามีได้ทำนายวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ไว้หรือ? บรรดาผู้สื่อสารของ “นิมิตอันไร้สาระ” ยังได้รับการระบุโดยเอเสเคียลไว้ด้วยในสองข้อแรกของบทนั้น

พระวณะของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศัวัณที่กบฏ ซึ่งมีตาไว้ดู แต่ไม่เห็น มีหูไว้ฟัง แต่ไม่ได้ยิน เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศัวัณที่กบฏ” เอเสเคียล 12:1, 2

บรรดาผู้เผยพระวณะทั้งสิ้นล้วนสอดคล้องต่อกัน และต่างก็กล่าวถึงยุคสุดท้ายทั้งสิ้น และเมื่อพระคริสต์ทรงตรัสกับพวกยิวที่ชอบโต้เถียงกันในบ้านที่กบฏแห่งพันธกิจของพระองค์ พระองค์ทรงอ้างถ้อยคำของอิสยาห์เพื่อชี้ว่าพวกยิวที่ชอบโต้เถียงกัน ซึ่งในเวลานั้นกำลังถูกหย่าขาดจากพระเจ้า เป็นผู้ที่มีตาจะเห็น แต่ก็ไม่ได้เห็น และมีหูจะได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน บัดนี้ก็เช่นเดียวกับครั้งนั้น เอเสเคียลกำลังกล่าวแก่คนช่างเยาะเย้ยของลัทธิแอ็ดเวนตีสม์แบบเลาดีเซีย คือพวกยิวที่ชอบโต้เถียงกันในยุคของเรา ผู้เสนอข่าวสารเรื่องสันติภาพและความปลอดภัยเพื่อต่อต้านข่าวสารแห่งฝนชุกปลาย พระเยซูทรงอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงวางไว้ในพระวณะของพระองค์ ดังนั้นคำพยากรณ์ของพระองค์จึงกล่าวถึงยุคสุดท้ายด้วยความเฉพาะเจาะจงยิ่งกว่าวันเวลาในสมัยที่พระองค์ทรงตรัสกับพวกยิวที่ชอบโต้เถียงกัน นั้นด้วย.

เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายเป็นคำอุปมา เพราะว่าเขาทั้งหลายดูแต่ก็ไม่ได้เห็น และฟังแต่ก็ไม่ได้ยิน ทั้งไม่เข้าใจ และคำพยากรณ์ของอิสยาห์ก็สำเร็จในเขาทั้งหลาย ซึ่งกล่าวว่า “พวกเขาจะฟังแล้วฟังเล่า แต่จะไม่เข้าใจ และจะดูแล้วดูเล่า แต่จะไม่เห็นแล้ง เพราะว่าจิตใจของชนชาตินี้ก็แข็งกระด้าง หูของเขาก็หนึ่ก และตาของเขาเขาปิดเสีย เกลือกว่าเขาจะเห็นด้วยตา และได้ยินด้วยหู และเข้าใจด้วยใจ และหันกลับมา และเราจะได้รับการรักษาเขาให้หาย” แต่ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้เห็น และหูของท่านก็เป็นสุข เพราะได้ยิน เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้พยากรณ์เป็นอันมากและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่ แต่ก็ไม่ได้เห็น และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน มัทธิว 13:13-17

ปรากฏการณ์ของชนชาติหนึ่งซึ่งได้ยิน แต่หาได้ยินไม่ และเห็น แต่หามองเห็นไม่ เป็นลักษณะเฉพาะของประชากรของพระเจ้าในยุคก่อนซึ่งกำลังอยู่ในกระบวนการถูกผ่านพ้นไป ปรากฏการณ์เชิงพยากรณ์นั้นเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับสภาพการณ์เช่นนั้น เช่นเดียวกับบรรดาผู้เผยพระวณะทั้งหลาย อิสยาห์พร้อมทั้งพระคริสต์กำลังตรัสถึงวาระสุดท้าย

ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์นั้น ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับเหนือพระที่นั่ง สูงสง่าและยกขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร เหนือพระองค์นั้นมีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละตนมีหกปีก ด้วยสองปีกก็บังหน้า ด้วยสองปีกก็บังเท้า และด้วยสองปีกก็บิน และตนหนึ่งร้องแก่ตนหนึ่งว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” และเสาประตูกี่สิบสี่เทือนด้วยเสียงของผู้ที่ร้องนั้น และพระนิเวศก็เต็มด้วยควัน แล้วข้าพเจ้ากล่าวว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติที่มีริมฝีปากไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นพระมหากษัตริย์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา” แล้วเสราฟิมตนหนึ่งบินมาหาข้าพเจ้า มือถือถาดเพลิงก้อนหนึ่ง ซึ่งเขาได้ตีบมาจากแท่นบูชาด้วยคิม และเขาก็นำมาแตะที่ปากของข้าพเจ้า พลังกล่าวว่า “ดูเถิด สิ่งนี้ได้แตะต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว และความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกนำออกไป และบาปของเจ้าก็ได้รับการชำระแล้ว” ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา” แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด” และพระองค์ตรัสว่า “จงไปและบอกชนชาตินี้ว่า ‘พวกเขาฟังแล้วฟังเล่า แต่ไม่เข้าใจ และดูแล้วดูเล่า แต่ไม่สำนึก’ จงกระทำให้ใจของชนชาตินี้อ้วนพี ทำให้หูของเขาหนึ่ก และปิดตาของเขาไว้ เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของตน และได้ยินด้วยหูของตน และเข้าใจด้วยใจของตน และหันกลับมา และได้รับการรักษาให้หาย” อิสยาห์ 6:1-10.

อิสยาห์ เอเสเคียล และพระคริสต์ ล้วนเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่กำลังได้รับการประทับตราในวาระสุดท้ายระหว่างฝนชุกปลายฤดู

ขณะที่ชาวสารที่แท้จริงและชาวสารเทียมของฝนชุกปลายฤดูกำลังเป็นประเด็นถกเถียงกัน

อันเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ในฮาบากุกบทที่สอง ตามที่พระเยซูตรัสไว้ ในช่วงเวลาที่สิ่งนี้กำลังสำเร็จนั้น คนชอบธรรมกำลัง “เห็น” คำอุปมา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคำพยากรณ์ บรรดา “ผู้มีปัญญา”

กำลังเข้าใจชาวสารเชิงพยากรณ์ของฝนชุกปลายฤดู

แต่บรรดาผู้ที่พวกยิวผู้ชอบโต้เถียงเป็นตัวแทนนั้นกลับไม่เห็นและไม่ได้ยิน และตามที่เอเสเคียลกล่าว

พวกเขาแนะนำเสนอข่าวสารเรื่องสันติภาพและความปลอดภัย โดยโต้แย้งว่าการสำเร็จของคำพยากรณ์ต่าง ๆ ยังอยู่ห่างไกลออกไปในอนาคต พวกเขามีได้ปฏิเสธคำพยากรณ์นั้น;

พวกยิวผู้ชอบโต้เถียงเพียงแต่ยอมรับด้วยวาจาต่อคำพยากรณ์เรื่องพระเมสสิยาห์ผู้กำลังจะเสด็จมาเท่านั้น;

แต่พวกเขาเพียงเลื่อนเหตุการณ์นั้นออกไปไว้ในอนาคตอันห่างไกล กระนั้น

พระเยซูได้ทรงประกาศพระพรแก่บรรดาผู้ที่ “เห็น” ข่าวสารเชิงพยากรณ์แห่งยุคสมัยของตน

ในสมัยของพระคริสต์ ข่าวสารนั้นมาถึงการรับบัพติศมาของพระองค์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมา การเสด็จลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการรับบัพติศมาของพระองค์เป็นภาพล่วงหน้าถึงการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ในวิโรจน์บทที่สิบเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 การเสด็จลงมาจากสวรรค์ในประวัติศาสตร์ทั้งสองนั้นเป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของข่าวสารความจริงสำหรับกาลเวลาปัจจุบันของยุคนี้ สำหรับพระเยซู

ข่าวสารนั้นคือข่าวสารเรื่องการสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์

ดังที่แสดงไว้โดยการรับบัพติศมาของพระองค์ สำหรับพวกมิลเลอไรต์

ข่าวสารนั้นคือข่าวสารเกี่ยวกับอิสลามในวิบัติครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง

ซึ่งยืนยันข่าวสารแห่งการทดสอบของคำพยากรณ์เรื่องเวลา

ประวัติศาสตร์ทั้งสองนี้สอดคล้องกับการมาถึงของข่าวสารแห่งการทดสอบของฝนชุกปลายในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 นี้คือเหตุผลที่ซิสเตอร์ไวท์ได้บันทึกข้อความต่อไปนี้ไว้:

“ข่าวสารทั้งปวงที่ได้ถูกประทานระหว่างปี 1840–1844 จะต้องถูกทำให้มีพลังบังคับในบัดนี้ เพราะมีคนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียทิศทางของตนไป ข่าวสารเหล่านี้จะต้องไปถึงคริสตจักรทั้งปวง.

พระคริสต์ตรัสว่า “ตาของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะมองเห็น; และหูของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะได้ยิน ด้วยเราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า

ผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่

แต่ก็หาได้เห็นไม่; และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่ก็หาได้ยินไม่” [Matthew 13:16, 17]

ดวงตาทั้งหลายที่ได้เห็นสิ่งซึ่งได้เห็นกันในปี 1843 และ 1844 ก็เป็นสุข.

“ข่าวสารถูกประทานแล้ว และไม่ควรมีความล่าช้าในการประกาศข่าวสารนั้นซ้ำอีก

เพราะหมายสำคัญแห่งกาลเวลากำลังสำเร็จ งานปิดฉากจะต้องกระทำให้เสร็จสิ้น

งานอันยิ่งใหญ่จะสำเร็จลงในเวลาอันสั้น อีกไม่นาน ข่าวสารหนึ่งจะถูกประกาศตามการแต่งตั้งของพระเจ้า ซึ่งจะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง แล้วดาเนียลจะยืนอยู่ในส่วนของตน เพื่อให้คำพยากรณ์ของเขา”

“ความสนใจของคริสตจักรทั้งหลายของเราจะต้องถูกปลุกเร้า เรากำลังยืนอยู่ ณ

ชายแดนของเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก

และชาติานจะต้องไม่มีอำนาจเหนือประชากรของพระเจ้า ทำให้พวกเขาหลับใหลอยู่

สันตะสำนักจะปรากฏขึ้นในอำนาจของตน บัดนี้ทุกคนจะต้องตื่นตัวและค้นพระคัมภีร์

เพราะพระเจ้าจะทรงสำแดงแก่บรรดาผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย

พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องมาถึงประชากรของพระองค์ด้วยฤทธานุภาพ....”

“นี่คือสิ่งที่ได้ถูกนำเสนอแก่ข้าพเจ้า—ว่าเรากำลังหลับไหล และไม่รู้เวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเยียนเรา แต่หากเราถ่อมใจลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และแสวงหาพระองค์ด้วยสุดสิ้นใจ พระองค์จะทรงให้เราพบพระองค์” Manuscript Releases, volume 21, 436–438.

ข่าวสารซึ่งได้รับการจำลองแบบไว้โดยข่าวสารความจริงปัจจุบันของพระเมสสิยาห์ในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ และโดยข่าวสารความจริงปัจจุบันระหว่างปี 1840 ถึง 1844 ซ้ำล่วงหน้าไปยังวาระสุดท้าย เมื่อข่าวสารมิลเลอไรต์ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้ง บรรดาผู้ในประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ที่ถูกนำเสนอว่าไม่สามารถ “เห็นและได้ยิน” นั้น “ไม่รู้จักกาลเวลาแห่งการเยี่ยมเยียนของตน” เมื่ออิสยาห์นำเสนอการอ้างอิงครั้งแรกถึงบรรดาผู้สื่อสารของข่าวสารปลอมเลียนแบบแห่งฝนชุกปลายฤดู ผู้ซึ่งเห็นแต่ไม่เห็น เขาก็กำหนดช่วงเวลาที่ยะเยิ่นเย้อเริ่มต้นขึ้น คือช่วงเวลาซึ่งซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “เป็นข่าวสารตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ซึ่งจะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง” “ตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้” แทนช่วงเวลาที่จะเฉพาะเจาะจงเมื่อข่าวสารนั้นจะมาถึง และในข้อสามของอิสยาห์บทที่หก อิสยาห์ก็ระบุช่วงเวลานั้นไว้อย่างชัดเจน

และองค์หนึ่งร้องแก่กันและกันว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา; แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” อิสยาห์ 6:3

ซิสเตอร์ไวท์ชี้ให้เห็นว่า เมื่อทูตสวรรค์ร้องเรียกแก่กันและกันว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์” ในตอนที่อิสยาห์เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่มีตา มองเห็น แต่ไม่เห็นนั้น เหตุการณ์นี้ได้สำเร็จลงเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001.

“เมื่อพวกเขา [เหล่าทูตสวรรค์] มองเห็นอนาคต เมื่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะเต็มเปี่ยมด้วยพระสิริของพระองค์ บทเพลงแห่งการสรรเสริญอันมีชัยนั้นก็ดังก้องรบกวนกันจากองค์หนึ่งไปสู่อีกองค์หนึ่งด้วยท่วงทำนองอันไพเราะว่า ‘บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา’ พวกเขาพึงพอใจอย่างเต็มเปี่ยมในการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า และในการทรงสถิตของพระองค์ ภายใต้รอยยิ้มแห่งความพอพระทัยของพระองค์ พวกเขามีได้ปรารถนาสิ่งใดมากไปกว่านี้อีกเลย ในการสะท้อนพระฉายาของพระองค์ ในการรับใช้พระองค์ และในการนมัสการพระองค์ ความทะเยอทะยานสูงสุดของพวกเขา ก็บรรลุถึงความครบถ้วนอย่างสมบูรณ์แล้ว” Review and Herald, December 22, 1896.

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้เริ่มต้นขึ้น และฝนชุกปลายฤดูได้เริ่มโปรยลงมา และการโต้แย้งของฮาบากุกได้เริ่มต้นขึ้น ขณะที่อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนกำลังถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง ณ จุดนั้น คำพยากรณ์ของเอเสเคียลได้บรรลุความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ พระวอนแห่งคำพยากรณ์จะไม่ถูกหน่วงเหนี่ยวอีกต่อไป และคนรุ่นที่เป็นพยานเห็นเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือคนรุ่นสุดท้ายของโลกนี้ เพราะนิมิต ณ ตอนปลายของลัทธิแอ็ดเวนตีสม์ประกาศการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณา ณ การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ พยานประการที่สองของข้อเท็จจริงนี้พบได้ในพระธรรมลูกา บทที่ยี่สิบเอ็ด

เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนชัวยุนี้จะไม่ล่วงไปจนกว่าสังสารพัดนั้นจะสำเร็จ ไฟและแผ่นดินจะล่วงไป แต่ถ้อยคำของเราจะไม่ล่วงไป ลูกา 21:32, 33

ในลูกาบทที่ยี่สิบเอ็ด พระเยซูทรงระบุถึงชนชัวยุสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลก พระองค์เพิ่งได้ประทานภาพรวมของประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปเป็นลำดับ ตั้งแต่การทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70 เรื่อยมาจนถึงประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ จากนั้นพระองค์ทรงออกจากลำดับเรื่องเล่าที่ทรงระบุประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์โดยตรง และทรงเสนอคำอุปมา

ซึ่งเพียงแต่กล่าวซ้ำและขยายความประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่พระองค์ได้ทรงนำเสนอไว้ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้ประทานพยานภายในสองประการแก่เรื่องเล่าเดียวกันนั้น และพระองค์ทรงสรุปโดยทรงระบุว่า “ชนชั่วอายุ” ที่เป็นพยานเห็นเหตุการณ์เหล่านี้จะดำรงอยู่จนถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ จึงเป็นการระบุโดยบริบทว่าชนชั่วอายุนั้นคือชนชั่วอายุที่มีตัวแทนโดยคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ประวัติแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นเป็นของชนรุ่นสุดท้าย และพวกเขาจะไม่ล้มระสความตาย แม้พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกผ่านพ้นไปก็ตาม

แต่วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาดลขโมยในเวลากลางคืน  
ในวันนั้นท้องฟ้าทั้งหลายจะลงไปด้วยเสียงอันกึกก้อง ภูเขาต่าง ๆ จะละลายไปด้วยความร้อนแรงยิ่ง  
และแผ่นดินโลกกับบรรดากิจการที่มีอยู่ในนั้นจะถูกเผาผลาญเสีย เหตุฉะนั้น  
เมื่อสิ่งทั้งปวงเหล่านี้จะต้องสลายไป  
ท่านทั้งหลายควรจะเป็นคนเช่นไรในความประพฤติอันบริสุทธิ์ทุกประการและในความเป็นพระเจ้า  
คือคอยท่าและเร่งวันของพระเจ้าให้มาถึง ในวันนั้นท้องฟ้าทั้งหลายซึ่งกำลังลุกไหม้จะสลายไป และภูเขาต่าง ๆ จะละลายไปด้วยความร้อนแรงยิ่ง 2 เปโตร 3:10-12

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ได้รับการสำแดงเป็นภาพแทนไว้ในการจำแลงพระกายของพระคริสต์

“โมเสสบนภูเขาแห่งการจำแลงพระกายทรงเป็นพยานถึงชัยชนะของพระคริสต์เหนือบาปและความตาย ท่านเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ออกมาจากหลุมศพในการเป็นขึ้นจากตายของคนชอบธรรม ส่วนเอลียาห์ ผู้ซึ่งได้รับการย้ายไปสวรรค์โดยมิได้เห็นความตาย เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง และผู้ซึ่งจะ ‘ถูกเปลี่ยนไปในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาตวรรษสุดท้าย’ เมื่อ ‘สภาพที่ต้องตายนี้จะต้องสวมสภาพที่ไม่รู้ตาย’ และ ‘สภาพที่เปื่อยเน่านี้จะต้องสวมสภาพที่ไม่เปื่อยเน่า’ 1 Corinthians 15:51-53. พระเยซูทรงสวมด้วยแสงสว่างแห่งสวรรค์ ดั่งที่พระองค์จะทรงปรากฏเมื่อพระองค์จะเสด็จมา ‘เป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อทรงรับบาป แต่เพื่อความรอด’ เพราะพระองค์จะเสด็จมา ‘ในสง่าราศีแห่งพระบิดาของพระองค์พร้อมด้วยทูตสวรรค์บริสุทธิ์’ Hebrews 9:28; Mark 8:38. บัดนี้พระสัญญาของพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงให้ไว้แก่เหล่าสาวกก็สำเร็จแล้ว บนภูเขานั้น อาณาจักรแห่งสง่าราศีในอนาคตได้ถูกสำแดงไว้ในภาพย่อส่วน—พระคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์ โมเสสเป็นตัวแทนของวิสุทธิชนที่เป็นขึ้นจากตาย และเอลียาห์เป็นตัวแทนของผู้ที่ถูกรับขึ้นไปโดยมิได้ล้มระสความตาย” The Desire of Ages, 421.

เอลียาห์ ผู้ซึ่งมิได้ตาย เป็นตัวแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่ไม่ตาย และโมเสสเป็นตัวแทนของผู้ที่ตาย ในวาระสุดท้าย คนทั้งสองกลุ่มนั้นถูกนำเสนอไว้ในวิวรรณ์บทที่เจ็ด คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนและชนเป็นอันมาก เมื่อผืนโลกดวงที่ห้าถูกเปิดออกในวิวรรณ์บทที่หก บรรดาผู้ที่ถูกสิ้นตะปาปาฆาตายในช่วงยุคมืดก็ได้รับเสวยยาวลีขาว

“และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราประทับดวงที่ห้า  
ข้าพเจ้าได้เห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าเพราะพระวาระของพระเจ้า  
และเพราะคำพยานซึ่งเขาทั้งหลายยึดถือกัน อยู่ใต้แท่นบูชา และพวกเขาร้องเสียงดังว่า  
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อิกนานเท่าใดพระองค์จึงจะไม่ทรงพิพากษาและทรงแก้แค้น  
นโลหิตของพวกข้าพระองค์แก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก?  
และได้มีเสื้อคลุมสีขาวมอบให้แก่ทุกคนในพวกเขา  
[พวกเขาได้รับการประกาศว่าเป็นผู้บริสุทธิ์และบริบูรณ์]; และมีพระวาระกล่าวแก่พวกเขาว่า  
ให้พักอยู่ต่อไปอีกหน่อยหนึ่ง จนกว่าผู้ร่วมรับใช้และพี่น้องของพวกเขา ซึ่งจะถูกฆ่าเช่นเดียวกับพวกเขา

จะครบจำนวน' [วิวรณ์ 6:9-11] ณ ที่นี้ มีภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ถูกสำแดงแก่ยอห์น ซึ่งมีใช้สิ่งที่เป็นจริงอยู่ในขณะนั้น แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งอนาคต" Manuscript Releases, volume 20, 197.

บรรดามรณสักขีกำลังทูลถามว่าเมื่อใดพระเจ้าจะทรงแก้แค้นการที่พวกเขาถูกสังหาร  
มรณสักขีคนหนึ่งมีความเชื่อของพระเยซูก่อนที่จะเขาจะถูกสังหาร  
เพราะการสำแดงออกซึ่งความเชื่อนั้นเองเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้สันตะสำนักสังหารเขา  
เสื้อคลุมสีขาวเป็นสัญลักษณ์แทนความชอบธรรมของพระคริสต์  
แต่เสื้อคลุมสีขาวที่ประทานแก่ดวงวิญญาณเหล่านี้ซึ่งถูกสังหารนั้น  
ได้รับประทานแก่พวกเขาภายหลังการเป็นมรณสักขีของพวกเขา  
เสื้อคลุมนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งการเป็นมรณสักขี มิใช่เพียงความชอบธรรมของพระคริสต์เท่านั้น  
มรณสักขีย่อมมีอารมณ์แห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ก่อนที่จะเขาจะถูกสังหาร  
คนเป็นอันมากเหลือล้นในวิวรณ์บทที่เจ็ดได้รับเสื้อคลุมสีขาว  
จึงเป็นภาพแทนของผู้ที่ตายในระหว่างการนองเลือดภายใต้กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง ดังนั้น  
คนหนึ่งแสนสิ้นหวังจึงมีเอลิยาห์เป็นภาพแทน และผู้สตัยชื่อที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้ามีโมเสสเป็นภาพแทน  
ณ ภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย

คนหนึ่งแสนสิ้นหวังคือชนรุ่นที่ไม่ตาย  
และพวกเขาคือชนรุ่นที่พระคริสต์ทรงกล่าวถึงว่าเป็นผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่เมื่อฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกผ่านพ้นไป  
ในลูกาบที่อีลิปเอด

เราจะศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

"การฆาตกรรมอาเบลเป็นตัวอย่างแรกของความเป็นอริที่พระเจ้าได้ทรงประกาศว่าจะมีอยู่ระหว่างงูกับพงศ์  
พันธุ์ของหญิงนั้น—ระหว่างซาตานกับบรรดาผู้ที่อยู่ใต้อำนาจของมัน  
และพระคริสต์กับบรรดาผู้ติดตามพระองค์ โดยอาศัยความบาปของมนุษย์  
ซาตานได้ครอบงำเผ่าพันธุ์มนุษย์ไว้ แต่พระคริสต์จะทรงทำให้พวกเขาสามารถสลัดแอกจากมันได้  
เมื่อใดก็ตามที่จิตวิญญาณหนึ่งโดยความเชื่อในพระเมษโปดกของพระเจ้า สละการรับใช้บาปเสีย  
ความพิโรธของซาตานก็ถูกปลุกให้ลุกไหม้ ชีวิตอันบริสุทธิ์ของอาเบลเป็นพยานปรักปรำข้ออ้างของซาตา  
นที่ว่ามนุษย์ไม่อาจรักษาพระราชบัญญัติของพระเจ้าได้  
เมื่อคาอินซึ่งถูกขับเคื้อนโดยวิญญาณของมารร้ายเห็นว่าตนไม่อาจควบคุมอาเบลได้  
เขาก็เดือดดาลอย่างยิ่งจนถึงกับปลิดชีวิตของเขา  
และไม่ว่าที่ใดจะมีผู้ใดยื่นหยัดเพื่อพิสูจน์ความชอบธรรมแห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้า  
วิญญาณเดียวกันนั้นก็จะแสดงออกต่อต้านพวกเขา  
นั่นคือวิญญาณที่ตลอดทุกยุคทุกสมัยได้ตั้งหลักประหารและจุดกองไฟเผาบรรดาสาวกของพระคริสต์  
แต่ความทารุณที่เถาเถาของผู้ติดตามพระเยซูนั้น ถูกยุยงโดยซาตานและสมุนของมัน  
เพราะพวกมันไม่อาจบังคับให้เขายอมอยู่ใต้อำนาจควบคุมของพวกมันได้  
นั่นคือความเดือดดาลของศัตรูที่พ่ายแพ้ ผู้พลีชีพทุกคนของพระเยซูล้วนสิ้นชีวิตในฐานะผู้มีชัย  
ผู้พยากรณ์กล่าวว่า "พวกเขาชนะมันได้ [งูตัวดำบรรพนั้น ที่เรียกว่าพญามารและซาตาน]  
ด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และด้วยถ้อยคำแห่งคำพยานของพวกเขา  
และพวกเขามีได้รักชีวิตของตนเองจนถึงความตาย" วิวรณ์ 12:11, 9." บรรพชนและผู้เผยพระวจนะ, 77.